

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/2130**z dnia 25 listopada 2019 r.****ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące działań przeprowadzanych podczas kontroli dokumentacji, kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich oraz po tych kontrolach w odniesieniu do zwierząt i towarów podlegających kontrolom urzędowym w punktach kontroli granicznej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) 2017/625 ustanowiono przepisy, których właściwe organy państw członkowskich muszą przestrzegać w trakcie kontroli urzędowych dotyczących zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii, które to kontrole przeprowadza się w celu zweryfikowania zgodności z prawodawstwem Unii dotyczącym łańcucha rolno-spożywczego.
- (2) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/625 przesyłki zwierząt i towarów należących do kategorii, o których mowa w art. 47 ust. 1, podlegają kontrolom urzędowym w punktach kontroli granicznej do celów kontroli urzędowych, chyba że są one zwolnione z takich kontroli na podstawie art. 48 tego rozporządzenia. Takie kontrole urzędowe powinny obejmować kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie. W celu zapewnienia jednolitego stosowania art. 49, 50 i 51 rozporządzenia (UE) 2017/625 oraz skutecznego przeprowadzania kontroli urzędowych zwierząt i towarów należących do kategorii, o których mowa powyżej, w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące przeprowadzania kontroli dokumentacji, kontroli identyfikacyjnych oraz kontroli bezpośrednich w punktach kontroli granicznej.
- (3) Przepisy dotyczące działań przeprowadzanych podczas kontroli dokumentacji, kontroli identyfikacyjnych oraz kontroli bezpośrednich w punktach kontroli granicznej przybycia lub w punktach kontroli powinny mieć również zastosowanie do niektórych kategorii żywności i pasz nie pochodzących od zwierząt, z zastrzeżeniem tymczasowego zwiększenia kontroli, innych warunków wprowadzania do Unii oraz środków nadzwyczajnych przewidzianych w aktach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. d), e) i f) rozporządzenia (UE) 2017/625.
- (4) Działania przeprowadzane podczas kontroli dokumentacji, kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia okazały się skuteczne i zapewniają wysoki poziom skuteczności kontroli. Przepisy określone w niniejszym rozporządzeniu powinny zatem być oparte na tych samych zasadach, co wymogi dotyczące kontroli dokumentów, kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich określone w dyrektywach Rady 91/496/EWG ⁽²⁾, 97/78/WE ⁽³⁾ i 2000/29/WE ⁽⁴⁾, rozporządzeniach Komisji (WE) nr 136/2004 ⁽⁵⁾ i (WE) nr 282/2004 ⁽⁶⁾ oraz decyzji Komisji 97/794/WE ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniająca dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich (Dz.U. L 24 z 30.1.1998, s. 9).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 136/2004 z dnia 22 stycznia 2004 r. ustanawiające procedurę kontroli weterynaryjnej we wspólnotowych punktach kontroli granicznej dotyczącej produktów przywożonych z państw trzecich (Dz.U. L 21 z 28.1.2004, s. 11).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 282/2004 z dnia 18 lutego 2004 r. wprowadzające dokument zgłoszenia i kontroli weterynaryjnych dotyczących zwierząt wwożonych do Wspólnoty pochodzących z krajów trzecich (Dz.U. L 49 z 19.2.2004, s. 11).

- (5) Wszystkie odnośne dokumenty, które muszą towarzyszyć przesyłkom zwierząt i towarów należących do kategorii, o których mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625, powinny zostać sprawdzone w celu upewnienia się, że są one oparte na odpowiednim dokumencie wzorcowym, że spełnione są ogólne wymogi dotyczące świadectw oraz że zapewniają one gwarancje wymagane na podstawie przepisów Unii lub mających zastosowanie przepisów krajowych.
- (6) W przypadku gdy na terytorium Unii wprowadzane są przesyłki niektórych kategorii towarów, o których mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625, przepisy Unii stanowią, że należy przeprowadzić analizy lub badania laboratoryjne bądź diagnostykę laboratoryjną albo zaplombować środki transportu, aby zapewnić wysoki poziom ochrony konsumentów i zapobiec wszelkiemu ryzyku dla zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt i roślin. W takich przypadkach wyniki analiz lub badań laboratoryjnych bądź diagnostyki laboratoryjnej albo numery plomb należy podać we wspólnym zdrowotnym dokumencie wejścia (CHED).
- (7) Aby zapewnić identyfikowalność zwierząt i towarów wprowadzanych do Unii, oryginały oraz, w stosownych przypadkach, kopie świadectw urzędowych lub dokumentów powinny być przechowywane przez pewien okres w punkcie kontroli granicznej przybycia do Unii.
- (8) Ponieważ w niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy w dziedzinach objętych rozporządzeniami (WE) nr 136/2004 i (WE) nr 282/2004 oraz decyzją 97/794/WE, akty te należy uchylić ze skutkiem od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (9) Rozporządzenie (UE) 2017/625 stosuje się od dnia 14 grudnia 2019 r. W związku z tym przepisy określone w niniejszym rozporządzeniu powinny mieć również zastosowanie od tego dnia.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejszym rozporządzeniem ustanawia się szczegółowe przepisy dotyczące działań przeprowadzanych podczas kontroli dokumentacji, kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich, o których mowa w art. 49, 50 i 51 rozporządzenia (UE) 2017/625, oraz po ich zakończeniu, w odniesieniu do przesyłek zwierząt i towarów należących do kategorii, o których mowa w art. 47 ust. 1 tego rozporządzenia.

Artykuł 2

Szczegółowe przepisy dotyczące kontroli dokumentów

1. Odnośnie do każdej przesyłki zwierząt i towarów, o której mowa w art. 1, właściwy organ ustala przeznaczenie zwierząt i towarów na podstawie świadectw urzędowych, poświadczeń urzędowych i innych dokumentów towarzyszących przesyłce, jak również miejsce przeznaczenia przesyłki wskazane w tych świadectwach, poświadczeniach i dokumentach.
2. Właściwy organ dokonuje kontroli wszystkich świadectw urzędowych, poświadczeń urzędowych i innych dokumentów, o których mowa w art. 3 pkt 41 rozporządzenia (UE) 2017/625, lub ich elektronicznych odpowiedników złożonych w systemie zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych (IMSOC), o którym mowa w art. 131 tego rozporządzenia, bądź za pośrednictwem istniejących systemów krajowych, w celu stwierdzenia, czy:
 - a) zostały one, w stosownych przypadkach, wydane przez właściwy organ państwa trzeciego;
 - b) spełniają one wymogi określone w art. 89 ust. 1 i art. 91 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625 oraz w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 90 tego rozporządzenia;
 - c) odpowiadają one wzorom ustanowionym przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625;
 - d) informacje zawarte w tych świadectwach lub dokumentach są zgodne z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625.
3. Właściwy organ sprawdza, czy podmiot odpowiedzialny za daną przesyłkę wypełnił stosowną część wspólnego zdrowotnego dokumentu wejścia (CHED) kompletnie i poprawnie zgodnie z wymogami art. 56 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625 oraz czy informacje w nim zawarte odpowiadają informacjom zawartym w świadectwach urzędowych, poświadczeniach urzędowych i innych dokumentach towarzyszących przesyłce.

(⁷) Decyzja Komisji 97/794/WE z dnia 12 listopada 1997 r. ustanawiająca niektóre szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 91/496/EWG w odniesieniu do kontroli weterynaryjnych żywych zwierząt sprowadzanych z państw trzecich (Dz.U. L 323 z 26.11.1997, s. 31).

Artykuł 3

Szczegółowe przepisy dotyczące kontroli identyfikacyjnych

1. W trakcie kontroli identyfikacyjnych przesyłek zwierząt i towarów, o których mowa w art. 1, właściwy organ sprawdza, czy następujące elementy odpowiadają informacjom przedstawionym w świadectwach urzędowych, poświadczeniach urzędowych i innych dokumentach towarzyszących przesyłkom:
 - a) w stosownych przypadkach, liczba zwierząt, ich gatunek, rasa, płeć, wiek i kategoria;
 - b) opis zawartości przesyłek;
 - c) ilość zawarta w przesyłkach;
 - d) w stosownych przypadkach, odpowiednie pieczęcie oraz znaki lub kody identyfikacyjne;
 - e) w stosownych przypadkach, identyfikacja środków transportu;
 - f) w stosownych przypadkach, plomby na kontenerach lub środkach transportu.
2. W odniesieniu do przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych kontrole identyfikacyjne mogą ograniczać się do ust. 1 lit. e) i f) w przypadkach, gdy:
 - a) przesyłki nie zostały wybrane do kontroli bezpośrednich;
 - b) przesyłki zostały załadowane do jednostek transportowych, które są zamknięte i zaplombowane;
 - c) plomby na kontenerach lub środkach transportu nie zostały naruszone ani uszkodzone;
 - d) plomby na kontenerach lub środkach transportu zostały założone przez właściwy organ wydający urzędowe świadectwo oraz
 - e) informacje na plombach odpowiadają informacjom towarzyszącym urzędowemu świadectwu, wymaganym na podstawie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625.
3. W odniesieniu do przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych wybór sztuk lub opakowań do celów kontroli identyfikacyjnych obejmuje 1 % sztuk lub opakowań w danej przesyłce, przy czym muszą to być przynajmniej dwie sztuki lub opakowania a najwyżej – 10 sztuk lub opakowań. W przypadku gdy na podstawie wybranych sztuk lub opakowań właściwy organ nie jest w stanie przeprowadzić kontroli identyfikacyjnej, w celu przeprowadzenia szerzej zakrojonej kontroli można zwiększyć liczbę kontrolowanych sztuk lub opakowań nawet do całkowitej liczby sztuk lub opakowań w danej przesyłce.
4. W odniesieniu do przesyłek zwierząt kontrole identyfikacyjne opierają się na następujących zasadach:
 - a) w przypadku zwierząt, których indywidualna identyfikacja jest wymagana przepisami Unii, z przesyłki do reprezentatywnej próby wybiera się przynajmniej 10 % zwierząt, przy czym musi to być przynajmniej 10 sztuk. Jeżeli przesyłka obejmuje mniej niż 10 sztuk zwierząt, kontrole identyfikacyjne przeprowadza się w odniesieniu do każdego zwierzęcia z przesyłki;
 - b) w przypadku zwierząt, których indywidualna identyfikacja nie jest wymagana przepisami Unii, należy sprawdzić oznaczenia reprezentatywnej liczby opakowań lub kontenerów;
 - c) jeżeli kontrole identyfikacyjne określone w lit. a) i b) nie są zadowalające, liczbę zwierząt poddanych kontroli zwiększa się nawet do całkowitej liczby zwierząt w danej przesyłce.
5. Jeżeli do celów kontroli identyfikacyjnych konieczne jest uzyskanie pełnego dostępu do całej przesyłki, przesyłki wyładowuje się częściowo lub całkowicie ze środka transportu.

Artykuł 4

Szczegółowe przepisy dotyczące kontroli bezpośrednich

1. Podczas kontroli bezpośrednich przesyłek zwierząt i towarów, o których mowa w art. 1, właściwy organ sprawdza, czy przesyłki te są zgodne z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625, mającymi zastosowanie do poszczególnych zwierząt lub towarów oraz ze szczególnymi wymogami określonymi w odpowiednich świadectwach urzędowych, poświadczeniach urzędowych i innych dokumentach.
2. Jeżeli do celów kontroli bezpośrednich konieczne jest uzyskanie dostępu do całej przesyłki, przesyłki wyładowuje się częściowo lub całkowicie ze środka transportu.
3. Kontrole bezpośrednie zwierząt są przeprowadzane zgodnie z wymogami określonymi w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

4. Kontrole bezpośrednie produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy, produktów złożonych oraz żywności i paszy nie pochodzących od zwierząt, podlegających tymczasowemu zwiększeniu kontroli, innym warunkom wprowadzenia do Unii oraz środkom nadzwyczajnym przewidzianym w aktach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. d), e) i f) rozporządzenia (UE) 2017/625, przeprowadza się zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.
5. Badania laboratoryjne pod kątem zagrożeń związanych z produktami pochodzenia zwierzęcego, materiałem biologicznym, produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego, produktami pochodnymi, sianem i słomą oraz produktami złożonymi przeprowadza się zgodnie z planem monitorowania, o którym mowa w załączniku II pkt 5.
6. Kontrole bezpośrednie roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/625 i które, w stosownych przypadkach, podlegają środkom nadzwyczajnym przewidzianym w aktach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. e) tego rozporządzenia, przeprowadza się zgodnie z wymogami określonymi w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.
7. Zanim dostępne będą wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych podczas kontroli bezpośrednich, można wprowadzać do obrotu następujące przesyłki zwierząt:
 - a) przesyłki zwierząt kopytnych, od których pobrano próbki zgodnie z wymogami dotyczącymi pobierania próbek, o których mowa w załączniku I część III, jeżeli ze strony tych zwierząt kopytnych nie podejrzewa się bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt; oraz
 - b) przesyłki innych zwierząt, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/625, jeżeli ze strony tych zwierząt nie podejrzewa się bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt.
8. Przesyłki towarów badane zgodnie z planem monitorowania, o którym mowa w ust. 5, ze strony których nie podejrzewa się bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt, mogą zostać wprowadzone do obrotu, zanim dostępne będą wyniki badań laboratoryjnych.
9. W przypadku gdy z przesyłek roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/625, w ramach kontroli bezpośrednich pobrano próbki do celów analizy laboratoryjnej i nie podejrzewa się bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia roślin, takie przesyłki mogą zostać wprowadzone do obrotu, zanim dostępne będą wyniki badań laboratoryjnych.

Artykuł 5

Działania, które należy przeprowadzić po kontrolach dokumentacji, kontrolach identyfikacyjnych i kontrolach bezpośrednich

1. Po zakończeniu kontroli przewidzianych w art. 49 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625 właściwy organ:
 - a) zamyka i oznaczeniem urzędowym oznacza opakowania, które otworzył w celu przeprowadzenia kontroli identyfikacyjnych lub kontroli bezpośrednich;
 - b) w przypadkach wymaganych przepisami Unii plombuje środek transportu i wpisuje numer plomby w dokumencie CHED.
2. Właściwe organy rejestrują w dokumencie CHED wszystkie wyniki analiz lub badań laboratoryjnych bądź diagnostyki laboratoryjnej, gdy tylko są one dostępne, dotyczące przesyłek, które zostały poddane badaniom i wprowadzone do obrotu przed udostępnieniem wyników badań laboratoryjnych.
3. Właściwy organ w punkcie kontroli granicznej przybycia do Unii przechowuje oryginalne świadectwa lub dokumenty urzędowe bądź ich elektroniczne odpowiedniki, o których mowa w art. 50 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625, przez okres co najmniej trzech lat od dnia, w którym zezwolono na wprowadzenie przesyłki do Unii.

Oryginalne świadectwo lub dokumenty dotyczące roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/625, mogą być jednak przechowywane w ramach elektronicznego przechowywania informacji, pod warunkiem że informacje takie są generowane przez właściwy organ na podstawie oryginalnego świadectwa lub dokumentów. W takich przypadkach oryginalne świadectwo lub dokument zostaje unieważniony lub zniszczony przez właściwy organ.

4. W przypadku gdy przepisy, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625, nie wymagają przedstawienia oryginałów świadectw lub dokumentów właściwemu organowi, który miałby je przechowywać, właściwy organ w punkcie kontroli granicznej przybycia do Unii przechowuje kopię oryginału urzędowego świadectwa lub dokumentów, o których mowa w art. 50 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625, przez okres co najmniej trzech lat od daty, w której przesyłki zostały dopuszczone do wprowadzenia do Unii lub do dalszej podróży, w formie papierowej lub elektronicznej.

*Artykuł 6***Uchylenie**

1. Rozporządzenie (WE) nr 282/2004 oraz decyzja 97/794/WE tracą moc ze skutkiem od dnia 14 grudnia 2019 r.
2. Rozporządzenie (WE) nr 136/2004 traci moc ze skutkiem od dnia 14 grudnia 2019 r.

Art. 9 rozporządzenia (WE) nr 136/2004 stosuje się jednak nadal do dnia 20 kwietnia 2021 r. w odniesieniu do krajów dopuszczonych i wymienionych w załączniku V do tego rozporządzenia.

*Artykuł 7***Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 14 grudnia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Szczegółowe przepisy dotyczące działań przeprowadzanych podczas kontroli bezpośrednich zwierząt, o których mowa w art. 4 ust. 3

I. Kontrola dotycząca zdolności zwierząt do dalszego transportu

1. Ogólna ocena wszystkich zwierząt jest dokonywana na podstawie kontroli wzrokowej mającej na celu ocenę ich zdolności do dalszego transportu, biorąc pod uwagę długość już odbytej podróży, w tym zapewnione warunki karmienia, pojenia i odpoczynku. Bierze ona również pod uwagę długość dalszej podróży, łącznie z proponowanym rozkładem karmienia, pojenia i odpoczynku podczas tej części podróży.
2. Środki transportu zwierząt oraz dziennik podróży są sprawdzane pod kątem zgodności z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1/2005 ⁽¹⁾.

II. Badanie kliniczne

1. Badanie kliniczne zwierząt polega na badaniu wzrokowym wszystkich zwierząt i obejmuje co najmniej następujące elementy:
 - a) badanie wzrokowe zwierząt, łącznie z ogólną oceną ich stanu zdrowia, zdolności do swobodnego przemieszczania się, stanu skóry i błony śluzowej oraz obecności nieprawidłowych wydzielin;
 - b) monitorowanie układu oddechowego i pokarmowego;
 - c) wyrwykowe monitorowanie temperatury ciała w przypadku wykrycia nieprawidłowości zgodnie z lit. a) lub b);
 - d) badanie dotykowe w przypadku wykrycia nieprawidłowości zgodnie z lit. a), b) lub c);
2. Przesyłki zwierząt przeznaczonych do hodowli lub produkcji poddaje się badaniom klinicznym obejmującym co najmniej 10 % zwierząt, jednak nie mniej niż 10 sztuk, wybranych tak, aby stanowiły reprezentatywną próbę całej przesyłki. W przypadku gdy przesyłka obejmuje mniej niż 10 sztuk zwierząt, kontroluje się każde zwierzę z przesyłki.
3. Przesyłki zwierząt przeznaczonych do uboju poddaje się badaniom klinicznym obejmującym 5 % zwierząt, jednak nie mniej niż pięć sztuk, wybranych tak, aby stanowiły reprezentatywną próbę całej przesyłki. W przypadku gdy przesyłka obejmuje mniej niż pięć sztuk zwierząt, kontroluje się każde zwierzę z przesyłki.
4. Jeżeli kontrole bezpośrednie okażą się niezadowalające, liczbę zwierząt kontrolowanych zgodnie z pkt 2 i 3 zwiększa się nawet do całkowitej liczby zwierząt z danej przesyłki.
5. Wymogowi przeprowadzania indywidualnego badania klinicznego nie podlegają zwierzęta wymienione poniżej:
 - drób,
 - ptaki,
 - zwierzęta akwakultury oraz wszystkie żywe ryby,
 - gryzonie,
 - zajęczaki,
 - pszczoły i inne owady,
 - gady i płazy,
 - inne bezkręgowce,
 - niektóre zwierzęta z ogrodów zoologicznych i cyrków, w tym zwierzęta kopytne, uważane za niebezpieczne,
 - zwierzęta futerkowe.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz.U. L 3 z 5.1.2005, s. 1).

6. W przypadku zwierząt wymienionych w pkt 5 badanie kliniczne obejmuje obserwację stanu zdrowia i zachowania całej grupy lub reprezentatywnej liczby zwierząt. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w wyniku wspomnianego badania klinicznego, w zależności od potrzeb przeprowadza się bardziej szczegółowe badanie kliniczne, łącznie z pobieraniem próbek.
7. W przypadku żywych ryb, skorupiaków i mięczaków oraz zwierząt przeznaczonych dla ośrodków naukowo-badawczych, o poświadczonym określonym stanie zdrowia, przewożonych w szczelnie zamkniętych pojemnikach w kontrolowanych warunkach środowiska, badanie kliniczne i pobranie próbek przeprowadza się wyłącznie w sytuacji podejrzenia występowania szczególnego ryzyka z uwagi na dane gatunki zwierząt lub ich pochodzenie, lub w przypadku występowania innych nieprawidłowości.

III. Procedura pobierania próbek od zwierząt kopytnych

1. W odniesieniu do przesyłek zwierząt kopytnych pobieranie próbek w celu sprawdzenia zgodności z wymogami dotyczącymi zdrowia określonymi w towarzyszących świadectwach urzędowych lub dokumentach bądź w ich elektronicznych odpowiednikach odbywa się w następujący sposób:
 - a) Z co najmniej 3 % przesyłek, jakie w danym miesiącu dotarły do punktu kontroli granicznej, pobiera się próbki do badań serologicznych, z wyjątkiem zarejestrowanych koni w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/659⁽²⁾; przesyłkom tym musi towarzyszyć indywidualne świadectwo zdrowia potwierdzające zgodność z warunkami dotyczącymi zdrowia zwierząt określonymi w tym rozporządzeniu wykonawczym. Probki należy pobrać przynajmniej od 10 % zwierząt z każdej przesyłki, przy czym minimalna liczba zwierząt to cztery sztuki. Jeżeli właściwy organ ma powody, by podejrzewać, że taki dobór próby nie jest miarodajny, odsetek ten zostaje zwiększony nawet do całkowitej liczby zwierząt w danej przesyłce.
 - b) Po przeprowadzeniu oceny ryzyka przez urzędowego lekarza weterynarii lub w przypadku gdy jest to przewidziane przepisami unijnymi, niezbędne próbki można pobrać od dowolnego zwierzęcia z przesyłki zgłoszonej do kontroli urzędowych.
 - c) Niezbędne badania laboratoryjne przeprowadzane w celu sprawdzenia zgodności z warunkami dotyczącymi zdrowia zwierząt lub, w stosownych przypadkach, z występowaniem pozostałości i zanieczyszczeń, przeprowadza się niezwłocznie.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/659 z dnia 12 kwietnia 2018 r. w sprawie warunków wprowadzania do Unii żywych koniowatych oraz nasienia, komórek jajowych i zarodków koniowatych (Dz.U. L 110 z 30.4.2018, s. 1).

ZAŁĄCZNIK II

Szczegółowe przepisy dotyczące działań przeprowadzanych podczas kontroli bezpośrednich towarów, o których mowa w art. 4 ust. 4

1. Właściwy organ przeprowadza kontrole bezpośrednie w celu sprawdzenia:
 - a) czy warunki transportu zapewniały właściwe przechowywanie towarów, biorąc pod uwagę ich przeznaczenie;
 - b) czy podczas transportu utrzymano zakres temperatur wymagany unijnymi przepisami oraz czy nie było żadnych zakłóceń lub przerw w łańcuchu chłodniczym poprzez badanie rejestrów zakresów temperatury w trakcie transportu;
 - c) integralności materiału opakowaniowego.
2. Właściwy organ przeprowadza kontrole bezpośrednie w celu sprawdzenia, czy oznakowanie „terminu przydatności do spożycia” jest zgodne z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011⁽¹⁾.

Właściwy organ może przeprowadzać kontrole bezpośrednie w celu sprawdzenia, czy etykietowanie spełnia inne wymogi określone w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625.

3. Właściwy organ sprawdza, czy towary nadają się do wykorzystania zgodnie z przeznaczeniem oraz czy ich właściwości nie uległy zmianie podczas transportu, poprzez:
 - a) badanie sensoryczne zapachu, koloru, konsystencji lub smaku towarów; lub
 - b) proste badania fizyczne lub chemiczne poprzez krojenie, rozmrażanie lub gotowanie towarów; lub
 - c) badania laboratoryjne.
4. W odniesieniu do przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, materiału biologicznego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych, siana i słomy oraz produktów złożonych właściwy organ przeprowadza działania, o których mowa w pkt 3, w następujący sposób:
 - a) przed przeprowadzeniem działań, o których mowa w pkt 3, wybiera poszczególne sztuki lub opakowania bądź próbki w przypadku produktów luzem;
 - b) wybór próbek do badania, o którym mowa w pkt 3 lit. a) i b), obejmuje 1 % sztuk lub opakowań w danej przesyłce, przy czym muszą to być przynajmniej dwie sztuki lub dwa opakowania a najwyżej – 10 sztuk lub opakowań. W razie konieczności właściwy organ może zwiększyć liczbę kontrolowanych sztuk lub opakowań w celu przeprowadzenia szerszej zakrojonej kontroli;
 - c) badania, o których mowa w pkt 3 lit. b) i c), przeprowadza się na szeregu próbek wybranych w sposób reprezentatywny dla całej przesyłki.
5. Do celów wykonania art. 4 ust. 5 właściwy organ opracowuje plan monitorowania w celu monitorowania zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625, a w szczególności w celu wykrywania zagrożeń poprzez wskazanie, które towary mają zostać poddane badaniu i jakie badania należy przeprowadzić, oraz przeprowadza badania laboratoryjne, o których mowa w pkt 3 lit. c), zgodnie z tym planem.

Taki plan monitorowania opiera się na ocenie ryzyka i uwzględnia wszystkie istotne parametry, takie jak rodzaj towarów, związane z nimi ryzyko, częstotliwość i liczba przychodzących przesyłek oraz wyniki poprzedniego monitorowania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).

6. W odniesieniu do przesyłek paszy i żywności nie pochodzących od zwierząt, podlegających środkom przewidzianym w aktach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. d), e) i f) rozporządzenia (UE) 2017/625, właściwy organ przeprowadza kontrole bezpośrednie zgodnie z następującymi zasadami:
- a) kontrole bezpośrednie obejmują badania laboratoryjne zgodnie z aktami, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. d), e) i f) rozporządzenia (UE) 2017/625;
 - b) kontrole bezpośrednie przeprowadza się w taki sposób, aby podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze i działające na rynku pasz lub ich przedstawiciele nie byli w stanie przewidzieć, czy dana przesyłka zostanie poddana takim kontrolom;
 - c) wyniki kontroli bezpośrednich muszą być dostępne tak szybko, jak jest to technicznie możliwe;
 - d) badane przesyłki muszą zostać poddane urzędowemu zatrzymaniu do czasu uzyskania wyniku badań laboratoryjnych, chyba że właściwy organ w punkcie kontroli granicznej zezwoli na dalszy transport do miejsca przeznaczenia zgodnie z art. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji 2019/2124 ⁽²⁾.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2124 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących kontroli urzędowych przesyłek zwierząt i towarów w transporcie, przeladunku i w trakcie dalszego transportu przez terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenia Komisji (WE) nr 798/2008, (WE) nr 1251/2008, (WE) nr 119/2009, (UE) nr 206/2010, (UE) nr 605/2010, (UE) nr 142/2011, (UE) nr 28/2012, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/759 i decyzję Komisji 2007/777/WE (zob. s. 73 niniejszego Dziennika Urzędowego).

ZAŁĄCZNIK III

Szczegółowe przepisy dotyczące działań przeprowadzanych podczas kontroli bezpośrednich roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 6

1. Właściwy organ przeprowadza kontrole bezpośrednie przesyłek i ich partii w całości lub na reprezentatywnych próbkach. Jednorodnie partie w przesyłce identyfikuje się na podstawie informacji zawartych w urzędowym świadectwie fitosanitarnym i z uwzględnieniem elementów, o których mowa w pkt 2.
2. Jednorodność partii w rozumieniu art. 2 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 ⁽¹⁾ ustala się na podstawie następujących elementów przedstawionych w urzędowym świadectwie fitosanitarnym:
 - pochodzenia,
 - producenta,
 - zakładu pakowania,
 - rodzaju opakowania,
 - rodzaju, gatunku, odmiany lub stopnia dojrzałości,
 - eksportera,
 - obszaru produkcji,
 - agrofagów regulowanych i ich właściwości,
 - zabiegów w miejscu pochodzenia,
 - rodzaju przetwarzania.
3. Pobieranie próbek z partii w przesyłce obejmuje identyfikację odpowiedniej niezależnej jednostki doboru próby. W przypadku niektórych roślin lub produktów roślinnych jednostkę określa się w następujący sposób:
 - owoce w znaczeniu botanicznym: 1 owoc,
 - kwiaty cięte: 1 łodyga,
 - liście, warzywa liściaste: 1 liść,
 - bulwy, cebule, kłącza: 1 bulwa, cebula lub kłącze,
 - rośliny przeznaczone do sadzenia: 1 roślina,
 - gałęzie: 1 gałąź,
 - drewno i kora: do ustalenia w indywidualnych przypadkach, przy czym najmniejszy kawałek nie może ważyć mniej niż 1 kg,
 - nasiona: jedno nasiono.

Jeżeli jednostka nie może być określona ze względu na wielkość, kształt lub sposób opakowania, jako jednostkę doboru próby ustala się najmniejszą jednostkę opakowaniową.
4. Pobieranie próbek do celów kontroli bezpośrednich przeprowadzanych w drodze kontroli wzrokowej odbywa się w oparciu o następujące plany pobierania próbek, w zależności od towarów, zgodnie z opisem w odpowiedniej tabeli Międzynarodowych Standardów dla Środków Fitosanitarnych nr 31 *Metodologia pobierania próbek z przesyłek* (ISPM31):
 - a) ukorzenione rośliny do sadzenia niebędące w stanie spoczynku:
 - plan pobierania próbek, dzięki któremu można stwierdzić z wiarygodnością 95 %, że poziom obecności zakaźnych roślin wynosi co najmniej 1 %;
 - b) rośliny do sadzenia w stanie spoczynku, w tym bulwy, cebule i kłącza:
 - plan pobierania próbek, dzięki któremu można stwierdzić z wiarygodnością 95 %, że poziom obecności zakaźnych roślin wynosi co najmniej 2 %;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4.)

- c) nasiona lub produkty roślinne, które spełniają szczególne warunki wymienione w art. 3 i 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1756/2004 ⁽²⁾:
plan pobierania próbek, dzięki któremu można stwierdzić z wiarygodnością 80 %, że poziom obecności zakaźnych roślin wynosi co najmniej 5 %;
 - d) nieukorzone sádzonki, rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty niewymienione w lit. a), b) i c):
plan pobierania próbek, dzięki któremu można stwierdzić z wiarygodnością 95 %, że poziom obecności zakaźnych roślin wynosi co najmniej 5 %;
 - e) partie nasion i warzyw liściastych liczące 500 lub mniej jednostek:
plan pobierania próbek o rozkładzie hipergeometrycznym, dzięki któremu można stwierdzić z wiarygodnością 95 %, że poziom obecności zakaźnych roślin wynosi co najmniej 10 %;
5. Wszelkie środki podjęte w odpowiedzi na niezgodność z przepisami dotyczą tej partii, którą ustalono przed przeprowadzeniem kontroli bezpośrednich.
6. Minimalną ilość próbek do badań laboratoryjnych pobiera się w celu wykrycia utajonego zakażenia w odniesieniu do roślin przeznaczonych do sadzenia na podstawie analizy ryzyka, zgodnie z następującymi kryteriami:
- a) historyczne dane dotyczące poziomu agrofagów kwarantannowych dla Unii, przechwyconych i zgłoszonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 11 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia (UE) 2016/2031, w tym agrofagów priorytetowych w rozumieniu art. 6 ust. 1 tego rozporządzenia, w państwie trzecim pochodzenia;
 - b) występowanie agrofaga priorytetowego w państwie trzecim pochodzenia, zgodnie z dostępnymi informacjami naukowymi;
 - c) informacje dostępne za pośrednictwem IMSOC.
-

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1756/2004 z dnia 11 października 2004 r. określające szczególne warunki dla wymaganych dowodów oraz kryteria rodzaju i poziomu redukcji kontroli zdrowia roślin, produktów roślinnych lub innych produktów wymienionych w części B załącznika V do dyrektywy Rady 2000/29/WE (Dz.U. L 313 z 12.10.2004, s. 6).